

شترق

روزنامه

با آغاز ماه مبارک رمضان و با وجود شرایط کرونایی، مردم در ساعات نزدیک افطار مشغول خرید برای سفره‌های خود هستند. عکس: فاطمه عموزاد، میزان

یادداشت

آیا ما سنگدلیم؟

می‌توانند در حالت خوابیده به پهلو غلت بزنند. پس داروی زولگن درمان قطعی بیماری SMA نیست و در هر ۱۰ هزار تولد زنده، یک نوزاد با این اختلال ژنتیکی متولد شده و بیماری نوع یک آن ۵۰ تا ۷۰ درصد بسیار کشنده است.

این دارو که اسمش اینر روزها زیاد شنیده می‌شود، دارویی است که یک رونوشت سالم را جایگزین ژن معیوب ناقل بیماری می‌کند و از آنجای که این عمل از طریق ژن‌درمانی انجام می‌شود و ویروس‌های بسیار زیادی وارد بدن می‌کند، روی بچه‌های بالای دو سال انجام نمی‌شود و فقط برای کودکان زیر دو سال که به دستگاه وابسته نبوده و عمل تراکتوستومی نیز انجام نداده باشند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. بنابراین این بیماری درمان قطعی نداشته و تنها پیشگیری ژنتیکی در زنان باردار است که می‌تواند یک راهکار مؤثر باشد.

در نتیجه تلاش برای جمع‌آوری رقمی بالغ بر ۵۰ میلیارد تومان و تهیه دارویی که درمان‌کننده نهایی نیست، یک تصمیم غلط جمعی و ناکاهانه است. طبیعی است که والدین کودک برای نجات فرزند خود به هر دستاویزی متکی شوند، اما این حجم از احساسات به دور از تعقل نیازمند بازنگری است. در حالی که با این وجه می‌توان به صدها کودک که کاملاً درمان‌پذیر هستند، کمک کرد، چرا باید تحت تأثیر احساسات صرف، دست به یک عمل

ایران در رسانه‌ها

از کرونا تا گاندو

تسلیم دیگری شوند. به نظر می‌رسد ایران محاسبه کرده است که می‌تواند در برابر فشار اقتصادی که بیشتر و بیشتر می‌شود، مقاومت کند؛ زیرا در زمان ترامپ معمولیتی سخت‌تر را تجربه کرده است. البته ویدئویی تحلیلی درباره اینکه «چگونه اقتصاد ایران زیر تحریم‌ها شکسته شد» نیز همراه این مقاله هست که پنج روز پیش منتشر شده است.

رویترز و چند رسانه دیگر جهان اما درباره قرنطینه ۱۰روزه ایران به دلیل افزایش تعداد کشته‌شده‌ها بر اثر کرونا مقالات و گزارش‌هایی منتشر کرده بودند. در مقاله رویترز به سخنان علیرضا رئیسی، سخنگوی ستاد مقابله با کرونا استناد شده بود که قرار است اجتماعات در ساه روزه مبارک رمضان که از روز چهارشنبه آغاز شده، ممنوع شود و به نقل از حسن روحانی، ورود به موج چهارم کرونا «افزایش ابتلا به کرونای انگلیسی است که در اوایل سال جاری از همسایه عراق به ایران آمده است». همچنین گاردین بار دیگر بحث نحوه زدن واکسن در ایران را مورد ارزیابی قرار داده است.

درحالی‌که واعظی در ایران درباره مذاکرات با

www.sharghdaily.ir

شنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۰
۴ رمضان ۱۴۴۲
۱۷ آوریل ۲۰۲۱
سال هجدهم • شماره ۳۹۷۹
۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۳:۰۴
اذان مغرب ۱۹:۵۸
اذان صبح فردا ۴:۵۹
طلوع آفتاب ۶:۲۸

فardashargh@gmail.com

روزنامه‌فروا

امیر صدری پزشکی

مشکل بیک چهارم کرونا در کشورمان مشکل «اعتماد» است؛ البته نه بودن اعتماد، بلکه نبودن اعتماد. در واقع بر این باورم که اگر اعتماد در کشور ما وجود داشت و نهادهای شده بود، قطعاً بیک‌های چندگانه خفیف‌تر و اوضاع خیلی بهتر از این بود. از روزی که امواج کرونا از چین آغاز شد و در نهایت به کشورمان رسید، گروهی از مردم کشورمان این بیماری را قبول نداشتند؛ البته این‌س موضوع قبول‌نداشتن درجات مختلفی دار. بعضی‌ها هستند که کلاً می‌گویند کووید۱۹ یک بیماری مجزا نیست و همان سرماخوردگی یا آنفلوآنزای فصلی است که برخی شرکت‌ها و دولت‌ها یا کشورها آن را ساخته‌اند تا به اهداف سیاسی و اقتصادی خود برسند یا به رقابای‌شان آسیب بزنند. این جماعت که تعدادشان برخلاف انتظار کم هم نیست، گذارشان به بیمارستان‌ها نمی‌افتد یا اگر بیفتد، باز هم دلایل دیگری از جیب خود بیرون می‌کشند تا کلاً پدیده کووید۱۹ و کرونا را تکذیب کنند. بعضی‌های دیگر که تعدادشان بیشتر است، می‌گویند کرونا هست، اما آن‌قدرها هم که می‌گویند، جدی نیست و دولت‌ها و کشورها بی‌دلیل شلوغ کرده‌اند. گروه دیگر از مجموعه بی‌اعتمادها افرادی هستند که مشکلی با اینکه کرونا یک بیماری واقعی است و بیماری جدی هم هست، ندارند. اما مشکل این گروه این است که به خودشان زیاد اعتماد دارند. این گروه در واقع با این احساس دارند که خودشان خیلی جوان هستند یا این احساس را دارند که خیلی قوی هستند و کووید۱۹ یک بیماری است که فقط برای افراد سالخورده یا ضعیف از لحاظ سیستم ایمنی جدی است. گروه دیگری که مشکل در اعتماد دارند، آنهایی هستند که به قوانین قرنطینه و ممنوعیت باور یا اعتماد ندارند؛ یعنی احساس می‌کنند اگر به قوانین و درخواست‌ها و محدودیت‌ها اعتماد کنند، چیزی از دست داده‌اند. در واقع اینر گروه از بی‌اعتمادها افرادی هستند که به شاکله رعایت جمعی و همکاری جمعی باور و اعتماد ندارند و اعتمادشان را احتمالاً به هر چیزی جز خودشان از دست داده‌اند.

طب و جامعه

بیک‌های کرونا تقصیر «اعتماد» است

گروه دیگری از افراد دچار بحران بی‌اعتمادی، افرادی هستند که به منابع علمی و آکادمیک اعتماد نمی‌کنند و در عوض به سمت منابع و مراجع غیرعلمی می‌روند که نه‌تنها وضعیت را بهتر نمی‌کنند، بلکه وضعیت را گاه بسیار وخیم و بحرانی هم می‌کنند. این فهرست بسیار طولانی‌تر از اینها می‌شود؛ یعنی می‌شود شاخه‌ها و زیرشاخه‌های فراوانی را برای آن تعریف کرد و درباره تخصصات بی‌اعتمادی و دلایل بی‌اعتمادی آنان سخنان فراوانی بر زبان آورد، اما شاید همین اشارات برای آتانی که اهل اشاره و استعاره هستند، کافی باشد. می‌ماند حرف آخر درباره بزرگ‌ترین گروه از اصحاب بی‌اعتماد که شاید بخش بسیار عمده‌ای از مردم کشورمان کم‌وبیش در این گروه جای بگیرند و این گروه آن افرادی هستند که به مکانیسم از بالا به پایین و به شنیدن بازخورد از پایین به بالا بی‌اعتماد هستند. در واقع این گروه به مدیریت و مکانیسم کنترل و مقابله با کرونا در کشور بی‌اعتماد هستند. دلایل بی‌اعتمادی بسیار فراوان و متعدد هستند، ولی تبعات این بی‌اعتمادی است که دقیقاً به خود افراد و افراد مرتبط با آنان و درنهایت کلیت جامعه برمی‌گردد و از آن بی‌اعتمادی و رفتارهای ناشی از آن آسیب می‌بینند. در تمام ماه‌های گذشته رفتار مشترک و همسوی ساختار حاکمیتی، نهادهای اجتماعی و بخش خصوصی و مردم و جامعه، شکل نگرفته است؛ البته بی‌انصافی است اگر بگوییم اصلاً شکل نگرفته است، در هفته‌ها و ماه‌های اول نوعی ممدلی و همراهی عمومی در کشورمان علیه همه‌گیری کووید۱۹ شکل گرفت که اگرچه در بخشی از موارد رفتارهای غیرعلمی یا تأییدنشده را موجب شد، اما در نهایت باعث شد با وجود کمبودها و کاستی‌ها، موج اول و دوم شیوع کرونا که قاعدتاً کنترل‌شان باید سخت‌تر می‌بود، کنترل شود؛ اما این رفتار دریا نشد و هرچه گذشت کمرنگ‌تر و کمرنگ‌تر شد و نتیجه‌اش هم شد زدن بیک‌های اصلی و فرعی که باعث شود هیچ‌وقت کادر درمان کشور نفس راحت نکشد و بیمارستان‌ها خالی نشوند و مدرسه‌ها باز نشوند و… کرونا بالاخره روزی تمام می‌شود، اما با این حجم از بی‌اعتمادی از بالا به پایین و از غرب به بالا و از مردم به مردم و از شرق به غرب و از غرب به شرق، مطمئن باشید هر اتفاق ساده‌ای در کشورمان بحران خواهد شد.

چهره هفته

بهترین مدیریت کرونای کره زمین از نگاه علم‌الهدی

سیداحمد علم‌الهدی در هفته‌های پر از اخبار انتخاباتی و سیاسی با انتخاب کاربران و خوانندگان «شرق» در فضای مجازی به‌عنوان چهره هفته انتخاب شد. امام جمعه مشهد در هفته گذشته با چند اظهارنظر درباره کرونا و سرانجام ابتلا به این ویروس به یک چهره خرساز تبدیل شده بود. آقای علم‌الهدی در ابتدای هفته و درحالی‌که موج چهارم کرونا ایران را درنور دیده بود و شهرها یکی پس از دیگری فرمز می‌شدند، گفت «بهترین مدیریتی که در کل کره زمین نسبت به این ویروس منموس شده، در ایران انجام گرفته است.» آقای علم‌الهدی همچنین در این هفته در واکنش به سخنان رئیس‌جمهور که مسافران عراق را عامل موج چهارم بیماری در خوزستان می‌دانست، گفت: «وضعیت از زمانی فرمز شد که مسافران ترکیه برگشتند، درحال‌حال باید تدبیری اتخاذ کنیم که با رعایت حداقلی ضوابط بهداشتی، مراسم‌های مذهبی را نیز اجرا کنیم، عده‌ای این شرایط را فراهم آورده و همه چیز را تعطیل کردند تا دودش به چشم ماه رمضان و مراسم مذهبی مردم برود.» امام جمعه مشهد همچنین در هفته گذشته

shargh.newspaper

ادامه از صفحه اول

«شنبه‌های شرق» محصولی تازه با رویکردی تازه

حالا «شنبه‌های شرق» با چنین مأموریتی قرار است منتشر شود؛ مأموریتی سخت که جز با همراهی مخاطبان محقق نخواهد شد. البته این ضمیمه محدود به این هم نیست. «شنبه‌های شرق» قرار است چند پاورقی داشته باشد و سنت «پاورقی‌نویسی» را دوباره با چند چهره معتبر احیا کند. «شنبه‌های شرق» قرار است هر هفته یک گفت‌وگوی متفاوت با یک چهره شناخته‌شده درباره کتابخانه شخصی او و کتاب‌های امضاشده‌ای که برای او مهم و تعیین‌کننده هستند، داشته باشد. «شنبه‌های شرق» قرار است از تجربه‌های «زن‌بودن» و «مادربودن» بگوید. «شنبه‌های شرق» قرار است هر هفته تک‌های مهم و فراموش‌شده از تاریخ را از دل مطبوعات قدیم بیرون بکشد و درباره آن بنویسد. «شنبه‌های شرق» قرار است هر هفته درباره یک چهره داخلی، یک چهره خارجی، یک رویداد داخلی و یک رویداد خارجی که در آن هفته مناسبتی در حوالی آن اسامی و رویدادها وجود دارد، برایتان بنویسد. «شنبه‌های شرق» قرار است هر هفته داستان یک «نام‌یا برند» را که برای مردم

نخستین شماره «شنبه‌های شرق»، شنبه چهارم اردیبهشت ۱۴۰۰ منتشر خواهد شد.

برنده آبی

کلاب‌هاوس میهمانی افراد برونگرا

ابراهیم جعفری

● در هفته‌های اخیر شبکه اجتماعی کلاب‌هاوس (clubhouse) که بر پایه صوت ایجاد شده، توانسته است به یکی از محبوب‌ترین شبکه‌های اجتماعی در دنیا و ایران تبدیل شود. در این پلتفرم افراد می‌توانند به طور زنده با یکدیگر صحبت کنند و دیدگاه‌های خود را به اشتراک بگذارند. آنچه کلاب‌هاوس را از دیگر شبکه‌های اجتماعی متمایز می‌کند، این است که بدون متن، عکس و ویدئو توانسته تنها از طریق صوت، میلیون‌ها کاربر را شیفته خود کند. در این شبکه اتاق‌ها یا Room‌های مختلفی با موضوع‌های متنوع برای بحث و تبادل نظر وجود دارد. البته همه افراد با هم نمی‌توانند شروع به صحبت کنند و هر اتاق یک یا چند ادمین برای مدیریت بحث‌ها دارد. کاربر در این شبکه می‌تواند در هر شرایطی حرف بزند و پیام‌ها ضبط و ذخیره نمی‌شود.

کلاب‌هاوس که قبیل از پاندمی کرونا در دسترس قرار گرفت، ابتدا مورد اقبال واقع نشد و حتی پیش‌بینی شد که در رقابت با سایر اپلیکیشن‌های اجتماعی با شکست مواجه شود؛ اما محدودیت‌هایی که کووید ۱۹ بر زندگی مردم جهان تحمیل کرد، منجر به کاهش و حتی قطع تعامل‌های اجتماعی، درهمی‌های حضوری، میهمانی‌ها، گعده‌ها و گپ‌وگفت‌های دوستانه و شب‌نشینی‌های خانوادگی شد. به همین دلیل حضور در فضای مجازی به نحو چشمگیری افزایش یافت و درنهایت این کلاب‌هاوس بود که در هفته‌های آغازین سال ۱۴۰۰ خورشیدی توانست بخش اعظم این کمبود را در فضایی متفاوت جبران کند. البته این اپلیکیشن برای افراد برونگرا که از گفت‌وگو و سخن‌گفتن لذت می‌برند و همچنین تئوری‌پردازان اجتماعی که می‌خواهند بی‌واسطه یافته‌های خود را با دیگران به اشتراک بگذارند، جذابیتی دوچندان دارد. قطعاً آنچه در کلاب‌هاوس در حال شکل‌گرفتن است، قادر خواهد بود رسانه‌های تصویری و رادیویی جهان را نیز دستخوش تغییرات شگرفی کند و موجب گسترش تولید برنامه‌های گفت‌وگومحور در اتاق‌های شنیداری و دیداری رسانه‌ها شود؛ اما آنچه ظرفیت‌های کلاب‌هاوس را در کشور ما جذاب جلوه داده، تشنگی عامه مردم به ابراز عقیده، تبادل نظر و گفت‌وگوی آزاد است که در جست‌وجوی یافتن پاسخی برای پرسش‌هایشان، حتی حاضرند از خواب شبانه خود نیز بگذرند. فراموش نکنیم که با نگاه یک‌سویه رسانه‌های رسمی و نیز فرامیگردن سایر شبکه‌های اجتماعی که نوعی درونگرایی را در جامعه ایجاد کرده بود، برای اولین‌بار گرایش‌های مختلف رودررو و بی‌پرده با هم به تبادل نظر پرداختند و حتی گفت‌وگو یا برخی مقامات رسمی کشور که صحبت با آنان در یک فضای عمومی رؤیایی بیش نبود، به تحقق پیوست. کلاب‌هاوس جامعه را با فضای چندصدایی آشنا کرده و به کارکرد اطلاع‌رسانی واقعی، حرفه‌ای و بی‌طرفانه کمک می‌کند و ازاین‌رو رقیبی فراترمنند برای رسانه #رادیو در فضای مجازی به شمار می‌رود. برخلاف کلاب‌هاوس پدیده‌ای نیست‌مدرن است که اجازه می‌دهد همه صداهای خاموش برای اظهارنظر به آن دسترسی داشته باشند.

در کلاب‌هاوس آنقدر تنوع موضوع وجود دارد که شهروندان می‌توانند متناسب با گرایش، علایق و سلیاق خود، اتاق کنفرانس دلخواه را جست‌وجو کنند و در آن به گفت‌وگو بپردازند. ایرانیان در استفاده و استقبال از این شبکه در همین دو، سه هفته اخیر در سطح بین‌المللی بیش‌گام شدند و خوش درخشیده‌اند و با وجود مدت اندکی که از فعالیت آن گذشته است، جایگاه محکمی برای خود در کلاب‌هاوس ساخته و پرداخته کرده‌اند. برگزاری چند نشست بالاتر از ظرفیت روم‌ها و حضور وزرا و شخصیت‌های شناخته‌شده سیاسی از اتفاقات این مدت بود. رسانه اجتماعی کلاب‌هاوس گفت‌وگومحور است و به مهم‌ترین نیاز شهروندان در عصر حاضر پاسخ می‌دهد. در حال حاضر رهبران فکری مشتمل بر روزنامه‌نگاران، کنشگران سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی به صورت گسترده در این شبکه صف‌آرایی کرده‌اند. کلاب‌هاوس درواقع «رادیوهای جماعتی» در فضای مجازی است. در هر اتاق کنفرانس هشت هزار نفر زیر چتر موضوعی واحد می‌توانند گرد هم آیند و درباره مهم‌ترین موضوع‌های روز جامعه گفت‌وگو کنند. اعضای اتاق‌ها به با جغرافیای خاصی محدود نیستند و می‌توانند بر افکار مشترک تأکید کرده و شکل‌دهنده گفت‌وگوهای فرهنگی در سطح جهان باشند.

از نکات قابل توجه در کلاب‌هاوس، رعایت احترام و ادب نسبت به دیدگاه‌های متفاوت و سعی در جلوگیری از تخریب نظرها و چهره‌هاست. تا به حدذ افراد منجر نشود. بدون تردید بهره‌گیری از این ظرفیت مجازی که بسط گفت‌وگو در جامعه است، می‌تواند بسیاری از سوءتفاهم‌ها را برطرف کرده، استدلال، منطق، شفاف‌سازی و تحمل نظر مخالف را گسترش داده و خرد جمعی را

نهادینه کند.